

Repertoriumnummer

2019 /

Datum van uitspraak

18 december 2019

Rolnummer

2018/AR/1613

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B8E3
burgerlijke zaken

Aangeboden op

Niet te registreren

G.S. BVBA, ON 0475.309.797, met maatschappelijke zetel [adres],
appellant,

*vertegenwoordigd door mr.[...], advocaat te [adres] en tevens vertegenwoordigd door
dhr. G. S., zaakvoerder van G.S.BVBA*

tegen het vonnis van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen van 07
juni 2018

tegen

T.C. S.R.O., vennootschap naar buitenlands recht, met zetel te [adres], Tsjechië
geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr.[...], advocaat te [...]

De door de wet vereiste processtukken zijn in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het
bestreden vonnis van de rechtbank van koophandel te Antwerpen, afdeling Antwerpen 7 juni
2018, het verzoekschrift, ter griffie van dit hof neergelegd op 24 augustus 2018, waarmee
hoger beroep werd ingesteld tegen het bestreden vonnis van 7 juni 2018 en de conclusies,
neergelegd door partijen.

Het hof verwijst naar de artikelen 780, 744 en 748 bis Ger. W. en slaat acht op de vorderingen
en excepties zoals ze werden geformuleerd in het beschikkend gedeelte van de (laatste)
syntheseconclusies van partijen.

De zaak werd op de openbare terechtzitting van 20 november 2019 op tegenspraak behandeld
en vervolgens in beraad genomen.

I. FEITEN EN VOORGAANDEN

1. De feiten en voorgaanden werden afdoende weergegeven in het bestreden vonnis. Het hof verwijst daarnaar evenals naar de feiten weergegeven in de conclusies van partijen. Het hof vat de feiten en voorgaanden als volgt samen.

2. T.C. is een Tsjechisch bedrijf dat deuren produceert.

G.S.heeft bij T.C. deuren aangekocht waarvoor deze laatste haar facturen stuurde. G.S.betaalde facturen ten bedrage van 47.275,02 EUR niet.

G.S.stelt dat de aankoop gebeurde in het kader van een overeenkomst (*General Purchase Agreement*) die zij op 2 mei 2011 met T.C. heeft afgesloten.

T.C. daarentegen stelt dat zij deze overeenkomst niet getekend heeft.

3. Met brief van 11 augustus 2015 stelde de raadsman van T.C. G.S.in gebreke tot betaling van de facturen, conform het overzicht gehecht aan de brief.

G.S. reageerde niet op voormelde brief.

4. Op 4 juli 2017 is T.C. overgegaan tot dagvaarding van G.S.. Zij vorderde de betaling van het bedrag van 47.275,02 EUR, te vermeerderen met intresten en kosten.

II. BESTREDEN VONNIS

5. Met vonnis van 7 juni 2018 verklaarde de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen de vordering gedeeltelijk gegrond en veroordeelde zij G.S. tot betaling aan T.C. van 46.158,02 EUR, te vermeerderen met de intresten conform de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties vanaf de vervaldata en tot de gerechtskosten.

III. VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

6. Met verzoekschrift van 24 augustus 2018 tekende G.S. hoger beroep aan.

G.S. verzoekt :

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en het bestreden vonnis teniet te doen;
- de oorspronkelijke vordering van T.C. ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
- te acteren dat de Belgische rechtbanken niet bevoegd zijn en dus geen rechtsmacht hebben;
- T.C. te veroordelen tot de kosten van het geding.

T.C. verzoekt het hof:

- het hoger beroep ongegrond te verklaren;
- het bestreden vonnis te bevestigen in al zijn beschikkingen;
- G.S. te veroordelen tot de gerechtskosten.

IV. ONTVANKELIJKHEID

7. Het bestreden vonnis werd betekend op 8 augustus 2018.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm. Het hoger beroep is ook toelaatbaar.

V. BEOORDELING

8. De eerste rechter heeft terecht aan de hand van de concrete omstandigheden en de stukken op grond van oordeelkundige motieven waar het hof zich bij aansluit en die het tot de zijne maakt, de vordering van T.C. grotendeels gegrond verklaard.

In antwoord op de door G.S. in hoger beroep uiteengezette grieven tegen het bestreden vonnis voegt het hof daar nog het volgende aan toe.

9. G.S. stelt hoger beroep in tegen het bestreden vonnis in zoverre de rechtbank beslist heeft dat zij rechtsmacht had om kennis te nemen van het geschil.

Volgens G.S. diende het geschil voorgelegd te worden aan de arbitragekamer in Praag die op exclusieve wijze tussen partijen was aangeduid voor de beslechting van geschillen tussen haar en T.C.. Zij steunt zich op artikel 10.2 van de *General Purchase Agreement* (Algemene Aankoopovereenkomst) die zij als stuk 1 meedeelt.

De overeenkomst die zij als stuk 1 meedeelt werd evenwel enkel door haarzelf, doch niet door T.C. ondertekend.

G.S. toont het akkoord van T.C. met de bepalingen van deze overeenkomstakkoord ook niet op een andere wijze aan.

T.C. betwist niet dat zij op geregelde basis met G.S. samenwerkte en dat G.S. deuren bestelde die zij leverde. Daarentegen betwist T.C. uitdrukkelijk dat zij met G.S. een overeenkomst ondertekend heeft.

G.S. en T.C. voerden wel onderhandelingen met het oog op de ondertekening van de *General Purchase Agreement*, toch T.C. betwist dat deze ondertekend werd. De reden hiervoor was dat zij geen akkoord over de bijlage 5 (details betreffende de prijs van de goederen) bereikt hebben, wat voor T.C. een voorwaarde was om G.S. exclusiviteit voor de Belgische markt te geven.

De verwijzing naar een overeenkomst die T.C. met G.S. ondertekend had in de e-mail van T.C. van 28 februari 2015 (*"Gelieve deze e-mail te beschouwen als een beëindiging van de algemene aankoopovereenkomst die wij samen ondertekend hebben in termen van commerciële exclusiviteitsrechten"*), moet dan ook beschouwd worden als een vergissing van T.C..

Ten overvloede wijst het hof er op dat artikel 10.2 van de *General Purchase Agreement* geen exclusieve bevoegdheid toekent aan de arbitragerechtbank van de Tsjechische Kamer van Koophandel. Dit artikel laat immers de keuze aan de eiser om een procedure te voeren voor de gewone rechtbanken in overeenstemming met de toepasselijke Tsjechische wetgeving dan wel een arbitrageprocedure te voeren.

Tsjechië maakt deel uit van de EU.

T.C. stelt dat de Belgische rechtbanken bevoegd zijn op grond van artikel 2 EEX-Verordening.

Vermits G.S. en T.C. beiden gevestigd zijn in een EU-lidstaat moet voor de beoordeling van de

bevoegdheid, toepassing gemaakt worden van de Verordening (EU) Nr. 1215/2012 van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna “Brussel Ibis Verordening”).

Overeenkomstig artikel 4.1 Brussel Ibis Verordening worden zij die woonplaats hebben op het grondgebied van een lidstaat, ongeacht hun nationaliteit, opgeroepen voor de gerechten van die lidstaat.

G.S. heeft haar zetel in België, Brecht. Bijgevolg werd zij terecht gedagvaard voor de rechtbank van koophandel (thans ondernemingsrechtbank) Antwerpen, afdeling Antwerpen.

T.C. beroept zich niet op een bijzondere bevoegdheidsgrond, zoals vervat in de artikelen 2 tot 7 Brussel Ibis Verordening.

De rechtbank van koophandel (thans ondernemingsrechtbank) Antwerpen, afdeling Antwerpen beschikte bijgevolg wel degelijk over rechtsmacht.

Het hoger beroep van G.S. op dit punt is ongegrond.

10. G.S. kan zich niet steunen op de niet ondertekende overeenkomst om te stellen dat op de rechtsverhouding tussen haar en T.C. het Tsjechische recht van toepassing is. Zij knoopt trouwens geen gevolgen aan deze bewering vast, vermits zij geen conclusies heeft genomen over de grond van de zaak.

11. T.C. vorderde een bedrag van 47.275,02 EUR.

De eerste rechter heeft G.S. veroordeeld tot betaling van een bedrag van 46.158,02 EUR.

De eerste rechter was van oordeel dat G.S. enkel een factuur t.b.v. 1.117,00 EUR heeft geprotesteerd en de verschuldigdheid van de facturen impliciet erkend heeft door de compensatie voor te stellen met een schadevergoeding wegens schending van de exclusiviteit.

T.C. tekent geen incidenteel beroep aan in zoverre het bestreden vonnis heeft geoordeeld dat G.S. factuur 1.117,00 EUR niet verschuldigd is.

Zij toont niet aan dat zij de overige facturen geprotesteerd heeft. Zij maakt in de e-mailcorrespondentie melding van defecten in de door T.C. geleverde producten, doch levert

hiervan geen bewijs. Zij deelt de klachtenformulieren die zij beweerdelijk bij T.C. heeft ingediend niet mee. Evenmin deelt zij vorderingen van haar eigen cliënten mee. Zij toont bijgevolg niet aan dat zij schade geleden heeft.

Zij toont evenmin aan dat T.C. zich schuldig gemaakt heeft aan contractbreuk door de beweerde exclusiviteit te schenden.

De vordering van T.C. is bijgevolg gegrond.

Het hoger beroep van G.S. is ongegrond.

VI. GERECHTSKOSTEN

12. Als in het ongelijk gestelde partij dient G.S. te worden veroordeeld tot betaling van de gerechtskosten van T.C..

Partijen verzoeken het hof niet af te wijken van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding en er bestaat tussen hen geen betwisting over het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding.

VII. BESLISSING

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep toelaatbaar, doch ongegrond.

Het hof bevestigt het bestreden vonnis in al zijn beschikkingen.

Het hof veroordeelt G.S. tot betaling van de kosten van het hoger beroep aan de zijde van T.C. begroot en door het hof vereffend op 3.000,00 EUR (rechtsplegingsvergoeding).

* * * * *

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **18 december 2019** door:

Raadsheer

Griffier